



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **P. B.**

zastoupeném opatrovníkem Mgr. Janem Kvapilem, advokátem
se sídlem AK v Pardubicích, Sakařova 1631, 530 03 Pardubice

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2025, č. j. MPSV-2025/148621-918,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna ustanovenému advokátovi Mgr. Janu Kvapilovi, se přiznává ve výši 2.600 Kč, přičemž mu tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Pardubicích ze dne 3. 4. 2024, č. j. 10734/2024/PAA, kterým byl zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči od října 2020 a příspěvek na péči byl ponechán ve výši 880 Kč měsíčně. Žalobce odůvodnil žalobu následujícím způsobem. V žalobě uvedl, že v jeho případě se správní orgány pokusily změnit celosvětově uznávanou vědu jako je matematika, když „na základní škole se v první třídě děti učí, že $3 + 2 = 5$ nebo $4 + 1 = 5$!!!, ale pro státní šmejdy (MPSV) toto neplatí – $3 + 2 = 4$ nebo $4 + 1 = 4$!!!.“ V této souvislosti poukázal na jiná rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2023 a ze dne 24. 6. 2025, ve kterých byl správně uveden součet všech nezvládaných aktivit za účelem posouzení jeho nároku na příspěvek na péči. V části III. žaloby pak požádal stát o umožnění eutanázie. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a žalobci byla přiznána pomoc jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) a to od 31. 10. 2023.
2. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
3. Mezi účastníky není sporné a ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči od října 2023, přičemž správní orgán I. stupně tento návrh zamítl a ponechal příspěvek na péči ve výši 880,- Kč měsíčně. Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/18534-919 zamítl odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, v následujícím soudním řízení zdejší soud vydal dne 5. 2. 2025 pod č. j. 52 Ad 16/2024-46 rozsudek, kterým rozhodnutí odvolacího orgánu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu rozhodnutí a projednání, přičemž důvodem zrušení tohoto rozhodnutí byla nepřesvědčivost a povrchnost druhoinstančního posudku, který se dostatečně nevypořádal s neuznáním základních životních potřeb v oblasti mobility, orientace, komunikace a péče o zdraví, které žalobce v odvolání rozporoval. V dalším řízení si žalovaný vyžádal nový posudek posudkové komise v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“), na jehož základě bylo vydáno žalované rozhodnutí, přičemž tato komise dospěla k závěru, že žalobce je podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon o sociálních službách“) osobou starší 18 let, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z tohoto posudku a z žalovaného rozhodnutí, které z tohoto posudku v souladu s platnou právní úpravou vycházelo, vyplynulo, že žalobce nezvládá čtyři základní životní potřeby, a to oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost. Z tohoto posudku dále vyplynulo, že z posudkově medicínského hlediska nebyl důvod hodnotit zbývající základní životní potřeby jako nezvládané, protože žalobce nemá těžké postižení hybnosti končetin ve smyslu jejich ochrnutí ani těžké omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů, nejedná se o funkční ztrátu dolních končetin, závažné postižení zraku stupně praktické nevidomosti, ani sluchu stupně praktické nedoslýchavosti není doloženo a psychický stav je zhodnocen v úkonech nezvládaných základních životních potřeb. Zvládání dalších základních životních potřeb podle posudkové komise a žalovaného rozhodnutí nemělo oporu v odborných lékařských nálezech. Dále se v žalovaném rozhodnutí na základě posudku PK MPSV žalovaný vyjádřil k neuznaným základním životním potřebám, kdy podrobně hodnotil neuznané životní potřeby, a to mobilitu, orientaci, komunikaci, stravování, výkon fyziologické potřeby a péči o zdraví.

4. V žalobě žalobce uvedl jediný žalobní bod, z něhož vyplývá, že žalobce napadá výpočet provedený v žalovaném rozhodnutí z hlediska uznaných a neuznaných životních potřeb. K tomu uvádí krajský soud následující závěry.
5. Podle § 8 zákona o sociálních službách se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I. (tedy lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopná zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II. (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopná zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III. (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopná zvládat devět nebo deset základních životních potřeb.
6. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.
7. Jak vyplývá z obsahu žalovaného rozhodnutí, žalobci nebyly uznány životní potřeby, a to mobilita, orientace, komunikace, stravování a výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví, tedy nebylo mu uznáno celkem šest životních potřeb. Jak vyplývá z ustanovení § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat celkem 10 základních životních potřeb, čili jestliže žalobci nebylo uznáno šest základních potřeb, tak mu logicky museli být uznány čtyři základní životní potřeby, respektive schopnost nezvládat čtyři základní životní potřeby, což v žalovaném rozhodnutí je jasným a srozumitelným způsobem uvedeno, když z žalovaného rozhodnutí jasně vyplývá, že žalobci na základě zmíněného posudku PK MPSV v Hradci Králové nebyly uznány čtyři základní potřeby, a to oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. V takovém případě správní orgány dospěly k závěru, že se v případě žalobce jedná o stupeň I. (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce nezvládá čtyři základní životní potřeby, což je plně v souladu s ustanovením § 8 písm. a) zákona o sociálních službách.
8. Krajský soud zároveň neshledal, že by žalované rozhodnutí trpělo vadou, pro kterou by musel žalované rozhodnutí ex officio zrušit, například pro nepřezkoumatelnost, přičemž toto rozhodnutí vychází s dostatečných podkladů, zejména s posudku PK MPSV, který byl nově vypracován po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného zdejší krajským soudem, tento posudek PK MPSV v Hradci Králové vychází z lékařské zdravotní dokumentace a z lékařských nálezů doložených žalobce nebo PK MPSV, v případně neuznaných základních životních potřeb PK MPSV a žalovaný vycházel právě z těchto lékařských nálezů, jak vyplývá z obsahu žalovaného rozhodnutí a ze zmíněného posudku. Ostatně žalobce v žalobě neuvedl žádnou námitku, která by se týkala způsobu hodnocení neuznaných základních životních potřeb, když jen poukázal na údajnou nesprávnost při výpočtu týkajícího se uznaných a neuznaných základních životních potřeb.
9. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
10. U blíže specifikované žádosti o povolení eutanázie krajský soud uvádí, jak už ve svých předchozích rozhodnutích učinil, že právní řád ČR eutanázii neumožňuje a není ani oprávněn

rozhodovat správní soud, když ten rozhoduje v souladu s ustanovením § 2 s.ř.s. jen o ochraně veřejných subjektivních práv fyzických i právnických osob.

11. Soud ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 10 s.ř.s.). Podle ust. § 36 odst. 10 s.ř.s. hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v ustanovení § 35 odst. 2 s.ř.s. hradí stát. Soud proto rozhodl, že ustanovenému žalobci přiznává odměnu advokáta za dva úkony právní služby (první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení, účast na jednání soudu), ve výši 2000 Kč, dále paušální náhradu hotových výdajů advokáta za dva úkony právní služby 2x300 Kč, celkem tedy výše odměny činí 2 600 Kč (§ 7, § 9, §13 vyhlášky č. 177/1996).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 4. března 2025

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **P. B., nar. X**
bytem X
v zastoupení Mgr. Jan Kvapil, advokát
sídlem Sakařova 1631, 530 03 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 23. 7. 2025, č. j. MPSV-2025/148621-918

takto:

V rozsudku č. j. 52 Ad 10/2025-37 se opravuje datum vydání, když se „Pardubice 4. března 2025“ nahrazuje za „Pardubice 4. března 2026“.

Odůvodnění:

1. Krajský soud rozhodl dne 4. 3. 2026 o zamítnutí žaloby proti žalovanému rozhodnutí, přičemž písemné vyhotovení rozsudku č. j. 52 Ad 10/2025-37 vydal téhož dne.
2. Toto meritorní rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 3. 2026.
3. Při kontrole spisového materiálu bylo zjištěno, že originál daného rozhodnutí obsahuje zřejmou písemnou nesprávnost, když stojí datováno ke dni 4. března 2025, tedy předchozí kalendářní rok.
4. Dle ust. § 54 odst. 4 s.ř.s. platí, že předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
5. Z důvodu toho, že se bezpochyby jedná o zřejmou písemnou nesprávnost v uvedení data vydání daného rozhodnutí (usnesení), tak je nasnadě její oprava. Nejen v souladu s právní doktrínou, ale především s ohledem na právní principy a zásady jako legitimní očekávání a právní jistotu je zapotřebí zmíněnou chybu opravit transparentním způsobem. Konečně i komentovaná odborná literatura k tomu uvádí následující: „*Pokud má být provedena oprava jiné části rozsudku, tj. odůvodnění, poučení, data a místa vyhlášení rozsudku, jména předsedy senátu, označení jeho funkce, nebo záhlaví výroku v údajích, jež není významný z hlediska výroku*“.

rozsudku (např. označení zástupce účastníka, jména členů senátu), lze opravu provést přímo v originálu rozsudku a ve stejnopisech rozsudku, které si soud vyžádá zpět od účastníků řízení. Jelikož však v současnosti doručují správní soudy rozsudek účastníkům téměř vždy datovou zprávou, neboť žalované správní orgány mají přímo ze zákona zřízení datovou schránku, je tento dříve běžný způsob provádění oprav vyloučen. Soud totiž technicky nemůže dosáhnout vrácení stejnopisu rozsudku a provedení opravy v něm. Proto je třeba postupovat tak, že soud i v těchto případech vydá tzv. opravné usnesení.“ (srov. str. 448-458 KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019. 1073 s. ISBN 978-80-7598-479-1).

6. Krajský soud proto rozhodl tak, jak stojí uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí jsou opravné prostředky nepřipustné.

V Pardubicích dne 15. 04. 2026

JUDr. Jan Dvořák
samosoudce